

Տարեկան գինը 10 բուլը, կէս տարվանը 6 բուլը
Առանձին համարները 7 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրաստան մէջ։
Մեր հասցեն. Տիֆլիս. Редакція «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

ԱՐԵՎ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտօնեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչյւր բառին 2 կոպէկ:

Армянская газета „МШАКЪ“ печатаетъ объявленія на армянскомъ, русскомъ и иностранныхъ языкахъ.

ПЛАТА за объявленія на четвертой страницѣ: 2 копѣйки со слова. Съ объявленій печатаемыхъ болѣе десяти разъ, дѣлается уступка.

За ТРАУРНЫЯ объявленія на четвертой страницѣ взимается по 2 рубля, на первой страницѣ 4 рубля.

На первой страницѣ „Мшака“ никакія постороннія объявленія КРОМѢ ТРАУРНЫХЪ не печатаются.

Адресъ: ТИФЛИСЪ, редакція газ. „Мшакъ“.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Աղասիքը իբրև հասարակական գործիչներ. Նամակ Ալէքսանդրօպոլից. Նամակ Թէլաւից. Նամակ Խմբագրին. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Քօզարիայի նոր իշխանը. Նամակ Շվեյցարիայից. Արտաքին լուրեր. — ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ. — ՀԵՌԱԳԻՒՐՆԵՐ. — ԲՈՒՍ. — ՅԱՅՏԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ Գաւառական նամակներ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱղԱՆԵՐԸ ԻԲՐԵՒ ՀԱՍՏԱՐԱԿԱԿԱՆ ԳՈՐԾԻՉՆԵՐ
—
Ամեն կողմից գանգատմաներ են լավում, որ մեր հասարակական գործերը և հիմնարկութիւնները կաղում են, և փոխանակ աճելու, աւելի և աւելի քայլայվում են: Այդ գանգատմաները, պէտք է խոստովանվել, ընդհանրապէս արդարացի են և ծշմարիտ, և հասարակական ամեն մի գործ բավկաթիւ փաստեր է տալիս այդ գանգատմաները հաստատելու համար: Բայց ակամայ մի հարց է առաջ գալիս: — միթէ յիրաւի մեր հասարակական գործերը և հիմնարկութիւնները ճակատ ագրական դժբաղողութեան են ենթարկված: միթէ նոցա ճակատին գրված է փոխանակ առաջ գնալու և զարգանալու, քայլայվել և վատանալու Ռ'չ: իւրաքանչիւր հայ համոզված է, որ իր գործերը և առաջարիմութիւնը ճակատ ագրական դժբաղողի բերմունքներից չեն կախված: բայց, տարաբաղդաբար, իւրաքանչիւր հայ չէ համոզված,

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԳԱԼԻՍՈՒԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

Մի 30—40 տարի սրանից առաջ, կողք գիւղում, մեր ժողովրդական բանաստեղծութեան այդ վայրում, մի երիտասարդ տղայ սաստիկ սիրահարվում է իր համագիւղացի մի աղջկայ վրայ Եսպօների, չարագործների մի խումբ, մտադրիվելով խանգարել սիրահարների ամուսնութիւնը, հաւատացնում են երիտասարդին, որ նրա սիրած աղջկը արդէն թէ իր ձեռքը և թէ սիրուը տուել է մի ուրիշն և շուտով, նրանից ծածուկ, պատրաստվում է պսակը: Երիտասարդը, որպէս մի յափշտակված, սիրոյ կայծի սաստիկ բորբոքումից կուրացած մի մարդ, անմիջապէս հաւատում է չարախօսներին և կերջին rendez-vous, տեսակցութիւն է նշանակում իր սիրածին: Մի կիսամութ զիշեր, ինչպէս պատմում է աւանդութիւնը, այգու մի ստուերախիստ տեղում, ուր նշանակված էր զժբազդ տեսակցութիւնը, երիտասարդը, սրտի սաստիկ յուղմունքի ժամանակ, խրում է դաշոյնը մօտեցող օրիորդի կուրծքը և անյայտանում ծառե-

Ազիզիմ զանլը բուզր
Դուրուվիտը զանլը բուզր
Երալի ջանլմ օլսա
Դեմանամ զանլը բուզր:

Ազիզիմ զանլի սանսան
Զիլֆիմին զանլի սանսան,
Եօլսամ, թաքութա գիրսամ,
Դեմանամ զանլը սանսան:

Ազիզիմ զանլի զա աղլար
Ե՛լ աղլար զանլի զա աղլար
Մեանլը առւզարման
Էլ աղլար, զանլը զա աղլար....
Այդ վերին սաստիմանի տաղանդաւոր, սիրայուղով իմալրովիդացիան, որ ըստ տւանդութեան վշտացած երիտասարդին էր միայն հասկանալի առաջ և բերում նորա կողմից այլպիսի մի սպատական:

թի խառովնեան մէջ Արիւնաշաղախ աղջկայ աղա-
զակը ժողովում է այնտեղ բոլոր հարևան այդե-
տէրերին, որոնք տանում են նրան հօր առւնը և
պառկեցնում էյֆանում, սրահում,—եւրօպական
բակօնի նման մի տեղ, ուր գիւղացին անց է
կացնում իր բոլոր ընտանիքով ամառը Մի քանի
ըստէից յետոյ ամբողջ դիւլը իմանում է այդ
Աղիկմ հաղըգամ մեսն
Դը մէհնաթ եաղըգամ մեան
Մեան օլսամ սեանս զուրբան
Սեան օլմա, հաղըգամ ման...

ապրութեան ապագան և այլն և այլն, աղա
ն և այն ինտելիգէնսո, բուրժուական ամենա-
նուրբ պայմաներին համապատասխանող անձինքը,
որոնք հոգաբարձուի, ընկերութեան անդամի, ըն-
կերութեան նախագահի, պատգամաւորի և այլ
այդպիսի պաշտօներ ձեռք զցելով՝ միշտ ձգտ-
ուում են գոհացնել իրանց անձնական դիտումնե-
րը, միշտ աշխատում են բաւականութիւն տալ
իրանց մասնաւոր փառասիրական ցանկութիւննե-
րին.... Եւ առ ոստի մեռ բայց հասարակական

ც მეტ მე ამორიულ შოთის დოკუმენტები ასამარავდას
დიდებები დასასირ ქადაგარენერე აეთ წილი ა და-
ნერის ნის: პიდამარადოუნერე აღანერი ნის, ლიკე-
როსტხეან ქადაგარენერე აღანერი ნის, ხელისყავან
ერებუფინერე აღანერი ნის, აღანერი ნის ზათორია-
ლიან დიდებები, և ასამარავდას ისრენ გათ თხ-
ოს ჰინტერნერ ქადაგარენერე: დოკუ- წილის ი-
სთხელდება ე მეტ თხასას მიზი ა ი ლ ა, ირე ას-
ლადიამ ე წილი წალ ერთამარატხეანერ, և არ-
ძებუამ ე წალ მეტ ი რ ს ე დიდები მხედ სამარავდ-
ლის: წალმამხები ი წარსახნერე ქადაგარენერ წილი წალ
მეტ დაწყენერე პიდამარადოუნერენ. დოკუ ა ანდი-
პოუნეტხეან ს თვალისიტხეან წილის წალ
განასახის ა დასასირ ქადაგარენერე მხედ ა და-
ნერის ნის: პიდამარადოუნერე აღანერი ნის, ლიკე-
როსტხეან ქადაგარენერე აღანერი ნის, ხელისყავან
ერებუფინერე აღანერი ნის, აღანერი ნის ზათორია-
ლიან დიდებები, և ასამარავდას ისრენ გათ თხ-
ოს ჰინტერნერ ქადაგარენერე: დოკუ- წილის ი-
სთხელდება ე მეტ თხასას მიზი ა ი ლ ა, ირე ას-
ლადიამ ე წილი წალ ერთამარატხეანერ, և არ-
ძებუამ ე წალ მეტ ი რ ს ე დიდები მხედ სამარავდ-
ლის: წალმამხები ი წარსახნერე ქადაგარენერ წილი წალ
მეტ დაწყენერე პიდამარადოუნერენ. დოკუ ა ა ნ დ ი-
პოუნეტხეან ს თვალისიტხეან წილის წალ
განასახის ა დასასირ ქადაგარენერე მხედ ა და-
ნერის ნის: პიდამარადოუნერე აღანერი ნის, ლიკე-
როსტხეან ქადაგარენერე აღანერი ნის, ხელისყავან
ერებუფინერე აღანერი ნის, აღანერი ნის ზათორია-
ლიან დიდებები, և ასამარავდას ისრენ გათ თხ-
ოს ჰინტერნერ ქადაგარენერე: დოკუ- წილის ი-

ուրիշ հոգաբարձու պահանջում է արձակել այս
ինչ արժանաւոր վարժուհուն, որովհետև իր ազ-
գականի աղջիկը վարժուհի լինելու տրամադրու-
թիւն ունի. մի ուրիշ տեղ հոգաբարձուն դպրոցը
իր տունն է լինել և լցնում է այդանու իր խնա-
միներին, կամ իր աղջիկների փեսացուներին և
Այդ գեռ բաւական չէ. նոյն հոգաբարձուներն
են, որ չ օտք ի ց և դավթ ար ի ց զատ
ուրիշ բան տեսած չը լինելով անդամ՝ քննադա-
տում են վարժապետների ստարապետները, մեթօ-
ջը ուղղութիւնը և գաղափարները.... Եւ այդ բո-
լորից յետոյ միթէ զարմանալու է, որ այսպիսի
վիճակի է հասել մեր դպրոցական գործը. Ոչ մի
լիքէա, ոչ մի գործունէութեան ձգտում և պահանջ
այդ աղաների շրջանում չէ երևում: Մարդ շատ
անդամ զարմանում է, թէ այս ինչպէս է պատա-
հում, որ այս ինչ դպրոցը ունի բաղմաթիւ կը թ-
ված հոգաբարձուներ, բայց դպրոցը միշտ ողոր-

մէջ, այդ երգը գիտէ մեր երկրի ամեն մի ժողովրդական երգիչ աշրջ, այդ երգը գիտէ ամեն մի գիւղ.... Ժողովրդական բանաստեղծութիւնն մէջ ուշադրութիւնն աւելի արժանի է այն երևոյթը, որ չը նայելով որ ժողովրդի լեզուն այնքան զարդացած չէ, չը նայելով որ ժողովուրդը, իր զարդացման աստիճանի չնորհիւ, դեռ շատ հեռու է այն դրութիւնից, որ կարողանայ արտայայտել ամեն մի զգացմունք, չը նայելով այդ բոլոր պայմաններին, ասում ենք, դուք կը տեսնէք որ խրճիթի ու դաշտի շուրջը պտտվող և նորանից աւելի ուրիշ ոչինչ չը տեսած գիւղացին այնպէս երգում է իր ասօրեայ կեանքը, որ նորա փոքրաթիւ խօսքերի, մանուկ զգացմունքների մէջ աւելի շատ գեղեցկութիւն ու միտք կայ, քան թէ կարելի է կարծել.

Առաւտեան թունդիր մուխ,
Աչքեր բարակ ունքեր թսւս,
Արի էթանք բուլանըս
Ա՛յ Լուրիկ, Լուրիկ, Լուրիկ....

Այդ երգը Լուրիկ անուանված երգի այն տուններից մէկն է, որ երգում է ամբողջ Արարատեան դաշտը, այդ երգի հայրենիքը գաւառական աշխարհում յայտնի լեռնոտ կուշապն է, բայց երգը ամբողջ տաճարակի վրա տարսածելով, ամեն մի գիւղ, ամեն մի գաւառ այդ երգին իր կօրոիտը, զոյնն է տուել, փոփոխելով, կրծատելով, աւելացնելով մի քանի բաներ, իր ճաշակին յարմարեցնելով բանաստեղծութիւնը:

Մի գերմանացի բանաստեղծ ամել է, որ նախապաշարմունքը կեանքի պօէղիան է, այնպէս որ բանաստեղծն էլ, նորա կարծիքով, պէտք է մի փոքր նախապաշարված լինի: Մեր ժողովուրդի ինքը քերթող լինելով, մեր ամբողջ ժողովրդական բանաստեղծութիւնը, մոլեւանդացած չէ, որ կարողանայ զգուացնել, անախորժ թւալ. այդ նախապաշարմունքը մեր բանաստեղծութիւնն, եթէ այսպէս կարելի է ասել, աղն է, առանց այդ կօլորիտի ժողովրդական բանաստեղծութիւնը չէր կարող ժողովրդական լինել, զրանումն է նրա բոլոր նրբութիւնը, դրանումն է նրա գեղեցկութիւնը, ինքնուրոյնութիւնը....

Տեղական երգը հասկանալու, ժողովրդի երգածըն զգալու համար մի բան է պէտք,—այդ տեղական կեանքի գիտենալն է. առանց այդ կեանքը գիտենալու, առանց ժողովրդին նրա թունդը մօտ, նրա խրճիթում ճանաչելու, ժողովրդի երգը, նրա մի որ և է լուրիկը, նրա սրտի ամենանուրը, ամենազգայինն լարերը անհասկանալի, անզգալի կը լինեն.... «թունդիր մուխ» քուրան-լըխ—հասկացողութիւնները, որ պարունակում են իրանց մէջ զիւղացու գրեթէ ամբողջ կեանքը.... Պէտք է ապրել, երկար ապրել ժողովրդի հետ, ծայրայելովութիւն չը լինի եթէ ասելու լինեմ, որ պէտք է ծնված լինել նրա հետ միասին, որ կարելի լինի զգալ նրա երգածը, հասկանալ նրա ասածը. ի դէպ անկարելի է ըմբռնել այն բոլորը, ինչ որ մի երկու խօսքով, մի հառաչանքով ուզում է արտայայտել, ասել նա....

«Առաւտուն արեւը
Ես ումը տամ բարեր,
Իմ եարը ինձ տուեցէք,
Առնեմ ման գամ սարերը....

Ստ. Ղորդանեան

ՆԱՄԱԿ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐՈԳՈԼԻՑ

10. U

Յուլիսի 22-ին
սղագիս փողոցները շատ անտանելի կերպու-
եան մէջ են. որ փողոցով որ անցկենալու
մարդ, աղքի կոյտերի և սարսափելի գար-
ութեան պէտք է հանդիպի: Անցեալ տարի-
մ բաւական մաքուր դրութեան մէջ էր քա-
, և ամեն մի թաղապետ իր թաղի համար
ած ունէր մի սայլ, որ շարունակ աղքը հա-
զով, տանում քաղաքից դուրս՝ հեռու տեղե-
էր ածում, իսկ հիմա դրանք չը լինենով, ամ-
5—6 հազար տուն ունեցող քաղաքի ժողովը-
աղքը, նոյն քաղաքում թէ փողոցներում և
ների մէջ՝ անկիւններումն է դիրված: Իսկ թա-
տաները, որոնք ընտրված են ժողովքի բա-
թեանը և օգտին ծառայելու, մինչև անգամ

ն բանաստեղծութիւնը նախապաշարմունքով
դրում, բայց այդ նախապաշարմունքը այն-
էլ ծայրայեղ, մոլեսանդացած չէ, որ կարո-
ոյ զգուացնել, անախորժ թւալ. այդ նա-
աշարմունքը մեր բանաստեղծութիւնն, եթէ
էս կարելի է ասել, աղն է, առանց այդ
իտի ժողովրդական բանաստեղծութիւնը չէր
դժողովրդական լինել, դրանումն է նրա բարոր
թիւնը, դրանումն է նրա գեղեցկութիւնը,

ուրոյնութիւնը....
զական երգը հասկանալու, ժողովրդի երգա-
դպալու համար մի բան է պէտք, —այդ տեղա-
կեանքի գիտենալն է. առանց այդ կեանքը
նալու, առանց ժողովրդին նրա թունքը ի
նրա խթճի թում ճանաչելու, ժողովրդի
նրա մի որ և է Լուրիկը, նրա սրտի ամե-
րք, ամենազգային լարերը անհասկանալի,
ալի կը լինեն.... «Ժունդիր մուխ» քուրան-
—հասկացողութիւնները, որ պարունակում
ունց մէջ գիւղացու զբեթէ ամբողջ կեան-
Պէտք է ապրել, երկար ապրել ժողովրդի
ծայրայեղութիւն չը լինի եթէ ասելու լի-
որ պէտք է ծնված լինել՝ նրա հետ միասին,
սրեկի լինի զգալ նրա երգածը, հասկանալ
ասածը. ի դէպ անկարելի է ըմբռնել այն
ը, ինչ որ մի երկու խօսքով, մի հառա-
ով ուզում է արտայատել, ասել նա....

«Առաւոտուն արեւը
Ես ումը տամ բարել,
Դմ եարը ինձ տուեցէք,
Առնեմ ման գամ սարերը....

ՆԱՄԱԿ ՇՎԵՅՅԱՐԻԱՑԻՑ

ԺԵՆԵՎԻ յուլիսի 23-ին

Ով որ միանգամ տեսել է ձընէլը, նա անշուշտ չը պիտի կարողանայ ճանաչել այժմ իր տեսած համեստ, խաղաղ քաղաքը, եթէ բազը բերէ յանկարծ նրան կրկին պատահելու այսուղ այս օրեւու: Խնչպէս յայտնեցի Ճեզ վերջին նաև ակովս, այստեղ մեծ պատրաստութիւններ էին տեսնում վաղուց կատարելու «Գաշնակցական հրացանաձգութիւն» կոչված համազգային նշանաւոր տօնը. ահա չորս—հինգ օր է մեծ շարժում և կենդանութիւն է ստանում քաղաքը: Բայց մօտակայ հարեան երկիրներից եկող հրացանաձիղ օտարներից, զալս են նոյնպէս Ամերիկայից, Անգլիայից և շատ հեռաւոր երկիրներից բազմաթիւ հիւրեր թէ մասնակցելու հրացանաձգութիւն մըրցմանը, կամ թէ միայն ներկայ լինելու նվեցարիսայի այս մեծաշուք հանդիսաւոր օրերին: Խնչպէս երեւում է զեռ շատ են լինելու գարձեալ այցելուներ, առ այժմ զրեթէ քաղաքում տեղ չը կայ, ունենեակ չէ ճարմում. շատերը տոփարկած քաշվում են մօտակայ զիւղերը ապաստարան գտնելու և մի կերպ անցկացնելու այս երկու շաբաթը:

Փողսելով այս տօնի ըստասուր սշանակութեան և թէ մանրամատն աղեղելութիւնների մասին զբեցք հստուեալ նամակին, շատապում եմ ձեզ առ այժմ զրելու ներկայ նամակը տօնի ընդհանուր տպաւրութեան տակ:

Այսօր յուղիսի 23-ր է, այս տօնը կը շարունակակի 13 օր, մինչև օգոստոսի 4-ը։ Ամբողջ քաղաքը, որ չքեզ զարդարված է դայնզգոյն դրօշականերով, մի հրաշալի կերպարանք է ստացել. կամտօնմիերի և ընդհանուր Փետքերական մեծ թէ փառք դրօշակները ծածանվում են ամեն փողոցներում, անկիշններում և թէ բանտորների պատուհաններում. իսկ ամեն մի անցքի վրա կառուցված յաղթական կամարները աւելի ևս գեղեցիկացնում են ընդհանուր տեսքը։

Զարդարութեան առանձին ռազմակի Plainpalais

Ուշաղութեան արծակին քաղաքի բանական սահմանը և մինչ համար անհաջող է գործադրութեամբ և մինչ համար

կոչված դաշտավայր մասն է, ուր կատարիլում ու հանդէսները: Այդ ընդարձակ հարթ տարածութեան վրա մի կողմը գտնվում է կանո և ինը, փայտաշէն մի ահազին սրահ, որ կարող էր զետեղել իր մէջ 10,000-ի չափ մարդ բայց շինված է 6000-ի համար. այսուեղ լինելու հնամեն օր բանկետներ, կօնցերաներ և ճառախօսութիւններ. մի քանի հարիւր սպասաւորներ կը ծառային բազմաթիւ տօնախմբողներին: Աւելորդ է ասել թէ ինչ միծ ինսակըով գարդարիած է այս սրահը. ահազին մուտքի դրան վրա թեսատրած կանգնած է բանալին ճանկերում մետալից ձուլված առիւծը, որ 9 մետր երկարութիւն ունի (թեսատրած դիրքով) և 1750 կիլօ ծանրութիւն: Մուտքի ձախ կողմը կանգնած է վելինելմ Տէլլ իր սպարզ զիւղական հաղուստներով և զէնքերով: աջ կողմը թըզանաօն Հիւդ, 1526 թուին կայացած՝ ժընէվ, Ֆրիբուրուց և Բերն կանունների միութեան պատգամը ձեռքբերմը խակ սրահի նկարում է մէջտեղը: Այդ կողմը զիւղական հաղուստներով և զէնքերով, որ ներկայացնում է ամենասառաշըն միութիւնը կազմող Ռաբի, Շվից և Ունտերվալդէն կանտօնների ներկայացուցիչների երդումը: Շիլէրի վլինէլմ Տէլլ մի յայտնի հստանման տեսարանն է, ուր Շվիցարիայի այդ քարեմիտ, սպարզ նախնիքները աջ ձեռքերը սեղմած, ձախը գէպի վեր տարածած, երդվում են միութեան դաշը հաստատ պահելու... բեկոյնեան անառանան ոգործվուսակ և առ համակառութեան ունեցած ցիկլերական զրօշակից: Ընդունելունը, որ բերում էին Բէրնից: Այդ զրօշը, որ միշտ դանվում է մայրաքաղաքում, սովորութիւն կայ երկու տարին մի անգամ տեղից շարժել և տաննել այն կանունը, ուր լինում է հըրացանաձգութիւնը: Ժընէլի բարձրագոյն խորհուրդի, վարչական շրջանների բոլոր ներկայացուցիչները Լոգանում պիտի դիմաւորեին դրօշակին: Խակ դրօշակի հետ մն Բէրնի բոլոր ներկայացուցիչները, ընդհանուր կօնֆեղերացիայի վարչական մարմինը, դաշնակցական խորհուրդը, նախագահը, և այն: Հարիւրաւոր ընկերութիւններ և պատկամաւորութիւններ իրանց դրօշակիներով և անհամար բաղկառութիւն, տասննեակ հաղարներ, խոնամած էին լճի ափերը: Անզլիական կոչված այզին նշանակված էր ընդունելութեան տեղ: Ամենքը սրտի տրոփիւնավ սպասում էին լճի հօրիոնին դրօշակը բերող չողենաւի երևալուն, թընդանօթները առեսեցին վերջապէս և զարդարված շողենաւը արդէն մօտենում էր ափին քաղցր երած շուռութեան ուղենցութեամբ: Ո՛քան անսահման ողենորութեամբ, բերկրալից ճիշով և կեցցեներով ընդունվեցաւ Մայր-Հելլիցիայի զրօշակը... Այդին պավիսիօնի լարձը մասում հանգստացրին զրօշակը: զրա ետեից կանգնած էին երեք մաստացահաս, ճախ զիւղատաւորված զիւղեցիկ օրիորդներ, ամեն մէկը առարեք հստականներով: մէկը ներ-

Կանտոնից մի քանի քայլ հեռու դարնվաւմ է թանգաղին պրիզների (սլաքմեների) պաւելիօնը, որի վրա բաղմաթիւ դայնազայն զրոշակների հետ ծածանվում է ներսից բերված ընդհանուր ֆեղերական դրօշը: Ամենաաչքի ընկնող բանը այս հարթութեան վրա մի փոքրիկ արհեստական լճակ, աւագանն է, որի մէջ շինված երկը առանձին, առանձին 2—3 վերջոկ տրամադրիծ ունեցող խողովակներից մեծ ուժով ջուր է խփում զէտի վեր, աւելի քան 4 սաժէն բարձրութեամբ, որ օդի մէջ բարձր յորդառատ անձրեն կաղմելու՝ թափվում է աւազանի մէջ ոքանչելի կերպով: Յեսոյ զալիս է ընդունարան—պալմիլիօնը (pavillon de réception), որին մօտ է հարթ դուշատակայրի յաղթական ճոխ կամարը ճակատին դրված: «Տէլլի առաս մզզը ապրիլ ուղարկածաւոր» աշխարհական կայացնում էր Շվեյցարիան, միւսը Բէլին, երրորդը ժընէվ: Մանաւանդ բերնացի օրիորդը առաւելապէս փայլում էր իր զգեստների գեղեցկելութեամբ: Զընաղ շվեյցարահիների յետև կանգնած էին Շվեյցարիայի բոլոր ներկայացուցիչները: Ժողովրդական ներդաշնակ հիմնութ մկնեց երած շառութիւնը, իսկ միւս կողմից թնդանոթները թնդայնում էին աւելի ևս ուրախ սրակերի արտօիինը... Նախագահը և պետական խորհրդական վօտիէր արաւանեցին սրաշալիք, զգացված ճաւեր, որոնց յաջորդեց 350 հոգուց բազկացած խմբական երգեցուութիւնը: Այս համալիսաւոր ընդունելութիւնից կը յամ յետոյ՝ կարմիր Փօնալ սպիտակ խաչանիշ փեղեկական դրօշակը արդէն ծածանվում էր բաղմաթիւ դրօշակների հետ մեր յիշած Պէտք

Պաւալիներ, բարի էք եկելու։ սլավի սլլիվների պավիլիոնի վրա։
Ստանը (stand), որտեղից արձակում են հրացանները նշանին, և հեռու չէ վերոյիշեալ դաշտավայրից, սլակած չէ զրտում այցելուներին։ Վաղը, 24-ին, խալապէս սլավում է հրացանաձգութիւնը և կը լինի միծ կօրակ (գնացք)։ Առաջիմ լուսաւորված են եկեկորական լուսով քաղաքի Պէտական դաշտավայրը և կայարանի երկարութեամբ տօնելու իրանց միակ ամենաա-

գա կը լինի ամենահանդիսաւորք: Քաղաքին
ուրում է շարժում, ոգևորութիւն, անսահման ու-
խտութիւն....

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼԱԵՐԵՐ

— Խաւալիկան մամուլի և կատավարչական շըր-
նների ազատամիտ կուսակցութիւնները համոզ-
ւած են, որ Հայութի պատի բոլոր ձգտումները, ո-
ւնցով նաև ուղղում է մեծացնել Վատիկանի նշա-
կութիւնը, ոչինչ դրական հետեւանքի չեն հասց-
է, քանի որ երկրի քաղաքական հանգամանքնե-
և ժողովրդի բարյոյական հայեցակետերը փա-
ռուկ հող չեն ներկայացնում պատի միջնադարեան
առողջումների համար։
— Աերջին բոլոր աեղեկութիւններից երեսում է,
թօղաբիայում յիրակի վաղուց զիահին կո-
ւրդի ալբինցի գալու մասին. և հենց այն մի-
ջներում, երբ լուրմբ էին պատում թէ Կորուրդի

մանցը մտապիր է՝ հրաժարվել Բօլգարիա գնաց, բօլգարական «Անկախ Բօլգարիա» լրադիրը տուեալ տողեն էր զրել. «Մի քանի օր ևս, և մբողջ Բօլգարիան կարող է դոչել «Գալիս է ամերիկացու բոլոր հայոցական բառերը և ոճերը.... Գրքի կազմողը այդ գիրքը իւրաքանչիւր մարդու համար անհրաժեշտ մի բան է համարում:

„ՄՇԱԿԻ“ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

եամբ «Մշակի» սննդեալ համարում մանրամաս-
սպար հաղողութեալ ենք,—եւրօսական լրագիրներին
սպամթիւ տեսվելութիւններ են ուղարկված Կ. Պոլ-
ցից, սրոնց հիմնան վրա ևրօսական լրագիրները բո-
լորում են Թիւրքիայում կատարվող անկարգու-
թիւնների դէմ։ Այդ առիթով «Times» լրագրի-
ութիւն թաղթակիցը յիշեցնուում է, որ թիւրլինի կօն-
քէսի 62-երորդ յօդուածը դեռ մինչև այժմ անգոր-
ագրելի է մնացել։
—Նորերում խտայական նշանաւոր հայրենա-

Եր Գարիբաղին պատւին տեղի ունեցած հրա-
արակական ցոյցերի ժամանակ, ճառավիօններից
էկը յանուն մնձ հայրենասիրի խօսեց իտալա-
նն այժմեան քաղաքականութեան մասին, և
յն միտքը յայտնեց, որ իտալիայի արշաւանդնե-
ռ ուղղված պէտք է լինին ոչ թէ գէպի Աֆրիկա,
ոչ գէպի Տրիեստ: «Իտալական աղջու, ասաց ճա-
ռավիօնը, կարիք ունի դաշնակցութիւն կապելու
թէ Աւստրիայի հետ, այլ հանրապետական
բանիայի հետ: Ղետքետիս, որի համար իտա-
լան Աֆրիկայի խորքերում արձան պէտք է
առուցանի այսուել սպանված իտալայի զին-
որների գանգերից, արդէն միուել է, և նրա փո-

—«Opiniione» Առաջիրը տեղ է, որ սրանից մի թիւն: Բ. Դուռը պետութիւններին ուղարկեց մի շքաբերական, որով խնդրում է նրանց՝ իրանց կարծիքը յայտնել Կօրուրդի պրինցի վարմունքի մասին:

Ակու շաբաթ առաջ Կօրուրդի պրինցը մտադրել էր հրաժարական տալ բոլգարական զահից, այց աւատրո-ունգարական կառավարութիւնը արողացաւ փոխել պրինցի այդ մտադրութիւնը:

Ունդարական մի փոքրիկ բազմքում, որ կոչում է Վէրբօ, 1848 թւականին ապրում էր մի թրիտասարդ, Ավելենտով անունով: Երիտասարդը գրաբակում էր ուսուցչութեամբ: Տեմենելով որ անհիմակարծի աշխատանքը շատ վատ է վարձարկվում, երիտասարդ ուսուցիչը թողեց ուսուցան պաշտօնը և գնաց հեռու, գրաւիչ Ամերիայ, բաղդ որոնելու, հարստանալու համար: Անան շատ տարիներ, թէ ինչով պարապեց այնուղ նախկին վարժապետը, ինչ արեց և թնչեանք սնցկացրեց, —յայտնի չէ, գոյցէ և հետաքրքրական էլ չէ: Բայց բանը նրանումն է, որ բանից մի փոքր ժամանակ առաջ Վիէննայում ամսվող բրազիլացի դեսպանը՝ զիմեց Վերբօ աղջարի տեղական իշխանութեանը, հարցնելով: Թէ արդիօք Քրազիլիայում մնուած միլիօնատէր Լիէնինտապը ոչինչ ժառանդներ և աղջականներ տնի, որոնց կտակիված է նրա 15 միլիօն դոլարի կարտութիւնը: Արդէն դուրս են եկել եւ իր աղքատ-ազգականներ, իրու ժառանդներ և առաջնական թիւն, որ թառու է իր մահապատճենի համար և անհաջող առաջնորդութեամբ:

մասպասութիւն հարստութեան, որ թողմլ է իր առա-
անից յևոյ նաևկին աղքատ վարժապետը:
* * *
Օդապարիկները սկսել են պիտք դալ և սլրա-
պական զէւզերի համար: Փարիզում, նորերու-
թու, երբ Վարնիկ անունով օդապնացը պատ-
աստովվամ էր օդապարիկով բարձրանալ, նրան
Յունեցաւ: Իր ամենամօտիկ բարիկամներից մէկը
և ասաց, «Նմ սիրելին այսուեղ է, բայց տար-
ուղգարար իր մօր ճետ: ամ, եթէ իս կարողա-
այի նրան մի քանի բօպէ առանձին տեսնել,

